

R 14235

ELEGIA

DE

ANGELIS.

SCRIPTA

A

CASPARO RHANIO,
J. U. STUD:



Anno salutis humane „ M. DC. XL.

NOBILISSIMIS, CLARISSIMIS
ET AMPLISSIMIS
VIRIS,

DOMIN^o
ELIÆ SCHWA-
NAUER,
J. U. C. aulæ & Judicio-
rum Advocato
eximio.

DOMINO
JOANNI
Pierschencken / S. C. M.
Supremæ Venationis
Præfecturæ Secre-
tario digniss:

DOMINO
GEORGIO
Zedenleittner à Leittenslein/
S. C. M. inferioris Au-
striæ Regiminis à
Cōsilijs ratio-
num.

DOMINO
JOANNI
GEORGIO Frey-
singer / S. C. M. Consilio
Imperij aulico ab
Epistolis.



*Dominis Fautoribus ac Promotoribus suis obnixè observandis
hancce Elegiam omni animi devotione dedicat &
consecrat*

A U T H O R.



ELEGIA DE ANGELIS.



Ortes jam referam, cæli terræq; ministros,
Imparibusq; modis fortia castra canam.
Splendida castra canam, quæ cætus ab æthere
missus,
Ad latus hinc nostrum nocte, dieq; locant.

Ecquis non tantam miretur pectore sortem
Aligerum? quis non carmina leta canet?
Hi faciles ducunt gressus per limina Olympi,
Sub pedibusq; vident sydera clara suis:
Hi sunt æthereo decorati lucis amictu,
Et radiant veluti lucida signa micant:
Attamen inferni diris cum cingimur armis,
Cumq; petunt nostrum seva pericla caput:
Sunt faciles nobis, facili cum mente, ministri,
Et scelus excubijs omne fugare solent.
Hæc ego dum meditor, surgunt ingentia captis
Quis reprimor, nû me Christe benigne levas.

*Ergò ades eterni numen spirabile Patris,
Huc ades ignotum dirige navis iter.
Annue principijs, & carminis annue fini,
Non procul à Sacra Musa recede chely.
Accenso & nostro, fac præstes, corde vigorem,
Angelicos valeam commemorare choros.*

C*VM DEVS ætisonans calum, terramq; crearet,
Ad verbi jussum constitit ordo poli.
Angelicas tandem præstanti numine turmas
Condidit, & claros luce nitente Duces.
Ætherei cunctos etiam splendoris amictu
Sichonia, ornavit, candidiore nive.
Hi domino officio prompti parère jubenti,
Illius ad nutum jussa fidemq; colunt.
Emicat hinc Alti, clarissima imago, Tonantis,
Fulgida ut in speculis ora nitore micant.
Fulgent hinc summae radij virtutis, & equi,
Ceu nitidi lucent lumina clara poli.
Nec splendor, tumidas, rapit in contraria, mentes:
Nec levis eximie conditionis honos:
Nec amor illicitis inflammans pectora flammis,
Nil nisi casta petunt, nil nisi casta sonant.
Mille modis summi demulcent cantibus aures,
Mille modis laudant condita cuncta DEI.
Iucundo aspectu Genitoris vultus & ora
Aspiciant, nec quis cadia finis habet.*

*O sint felices hæc intra castra manentes:
Infelix semper castra aliena petens.
Tendit in adversum, sed, formosissimus inter
Cælicolas, fastu temnere iussa DEI.
En ego qui tantis, dicens, sum dotibus auctus,
Magno præ reliquis semper honore fruor.
Lux ego sum fulgens clare per Sydera lucens,
Et nitido, egregium, fulget ab ore decus.
Illustrem deceat splendenti lumine regem,
Ut sit subjectus disparitate viro.
Fortis agam contra: non me vis ulla recludet,
Non patiar nomen succubuisse meum.
Ascendam gaudens, & me super astra locabo:
Cælos imperio, consilioq; regam.
Talia flammato secum dum corde volutat,
Blandisone reliquos flectere voce petit.
Dicite vos socij, unanimi, vos dicite corde,
Qui mihi hunc estus conditione pares:
An vobis animus Domino parère jubenti?
An nostro arbitrio solvere colla iugo?
Aspicite ingenij quantis jam dotibus aucti,
Quam fortesq; sumus cum gravitate Duces.
Nonne ego si lati regerem vaga limina mundi,
Floreret nostra subdita turba manu?
Cur humeris, cur, triste jugum ferremus iniq;
Cum monstrant aliam fata futura viam?
Quis velit & lubens stricta sub lege teneri?
Qui liber cunctis legibus esse queat?*

An nos non moveat tantarum gloria rerum,
Esse parem summi qui regit astra poli?
Ergo qui cupitis factis extendere famam:
Tempus adest, jamjam, tendere vela rati.
Solvite jam portum: date vela, impellite remos:
Nam liquidum nautis aura secundat iter.
Astitit huic contra Michael fortissimus armis:
Dissuadens cunctis ausa suberba sequi.
O infelices, ingens qui vos furor effert?
Quæ vos regnandi dira libido trahit?
Quid struitis? Vanâ quâ spe decedere recto
Tramite? quis nocuas monstrat adire vias?
Quis jubet, & tantis caput objectare periclis,
Omnigenum contra quis gerat arma Ducem?
Vos moneo jamjam tumido secedite fastu:
Credite res magna est, temnere jussa DEI.
Non feret Armipotens, in vos sua fulmina mittet:
Post in sulphureum conjicietq; lacum.
Ipse ego si monitis non comparebitis, in vos
Ex jussu Divûum bella cruenta geram.
Auribus auditis: Sathanas stimulante furore
Prosequitur nocuum perditionis opus:
Et magnam à dextro seducit limine sectam,
In levum ad stygios, tartareosq; lacus.
Contemnunt reliquos, gaudent crudelibus ausis:
Inq; DEVM rabida, pectora bile tument.
Talia dum sunt REX justâ accenditur irâ:
Et frangit forti regna superba manu.

Fulmine degeneres subito detrudit Olympo
Ad fratres Erebi, Cymmeriasq; domus.
Lucifer hinc capitis perdit diadema nitentis,
Hinc perit & pulchri nominis omne decus.
Insita divina labuntur semina mentis:
Et densis tenebris obruta cuncta jacent.
Æqui qui fuerat Dominus jam factus iniqui:
Quæq; prius nituit cessat imago DEI.
Squallida, formosos, macies, tunc occupat artus:
Et notat informis lucida membra color.
Qui suavem molli deduxit gutture vocem:
Tartareo reboat tristia quæq; sono.
Sic cecidit Daemon ceciderunt ausa superba
Sic sedem in cælis disperiçere suam.
Inunc, i Dominum fastu contemne superbo
Inunc i jacta subdita regna tibi.
Iustam dum Sathanas patitur pro crimine pœnam,
Continuò ad technas confugit ille novas.
Humanas tendit petulanter adire cohortes,
Castris opponens castra nefanda pijs.
Hic licet ingenti sit vinctus, ad ima, cathenâ
Tartara, luxatos fert tamen inde pedes.
Ah quam mirificos fraudum se vertit in actus,
Ut socios pœnæ possit habere pares.
Non Proteus potuit formas se vertere in omnes:
Hostis ut insigni, callidus, arte facit.
Decipit incautos dulces decerpere fructus;
Hinc fiunt laqueis præda petita suis.

In nos præcípites quantum intumuerè procelle
Quantum quassa fuit nostra carina malis.
Hinc labor, hinc curæ, morbi, pestesq; famesq;:
Hinc lapsis atri Ditis aperta domus.
Quis memoret, Strygius, quantas dedit ille ruinas
Quas Phlegethontæis protulit, hostis, aquis.
Virgineo, at postquam sentit, de semine, natum,
Deceptis requiem jamq; referre viris.
Fortius insurgit, totis & viribus audet:
Sævit & huc illuc, ceu rabiosa canis.
Flamma per incensas citius sedatur aristas,
Fluminaq; ad fontis sunt reditura caput,
Quam nocuis unquam possit desistere ceptis,
Fallendiq; truces linquere sponte modos.
Impellit primum natum de semine Adami,
Frater ut, irati fratris ab ense, cadat.
Hic Aharon sanctum liquefacto decipit auro:
Negligat ut verum religionis opus.
Insuper impuris inflamat pectora flammis,
Ob quas, immensus, mergitur orbis aqua:
Hæ Sodomam incendunt flagranti sulphure flammæ,
Hæ Sybarin flagent: sic quoq; Troja perit:
Quid moror in priscis? an non exempla videmus
Quæ memori quisvis mente tenere potest.
Nam quâ primævos decepit fraude parentes,
Fraus eadem cunctis perniciosa manet
Ad fixam, veluti, juculat sua fulmina, metam
In nos telorum dirigit omne genus.

Mentita ab quoties nobis hic numina fingit,
Svadens, pro vero numine, falsa sequi.
Excitat irarum causas in mente furenti,
Armaque quæ multis sunt operata malis.
Tristibus hinc, acies cingit discordibus armis:
Hinc multo, tellus sparsa, cruore rubet.
Emissa ex Erebo furia, ipso Demone pejor
Gens furit in nostris sinibus: astra tremunt,
Aspectu scelerum, Sol pallet, Luna nigrescit,
Cuncta Elementa horrent, nec modus est Lacrimis.
Ecquis enim, facies quæ sit tristissima mundi,
Non videt, & toto horrescit ad hanc animo?
Heu quam magna, facit nobis, mala vulnera serpens
Quum nostra vita plurima damna struit.
Ceu Leo terribilis rugienti gutture prædam
Insequitur, cupiens exaturare famem:
Sic furit in miseros Princeps Archerontis aquarum,
Dum sibi grassandi perbreve tempus adest.
Iocolumi infectos, diffundit in aëre, ventos
Unde rapit multos pestis acerba viros.
Quid loquar? Huic si tanta foret concessa potestas,
Iam celi & terræ pondera rupta forent:
Vel dum de gravido genetricis prodimur alvo,
Una esset vita, mortis, & una dies.

HOs contra incurſus Sathanae, diroſq; furores:
Armat nos Chriſtus colla ſuperba domans.
Caliculis munit nos omni ex parte miniſtris,
Ut noſtros actus dexteritate regant.

Hi leti imperio parent, & juffa facessunt:

Alateri noſtro cuncta pericla fugant.

Illi adſunt nobis cum praelia gliscunt in orbe

Conſervant noſtros ſedulitate Lares.

Hi nos defendunt Daemon cum ſpicula torquet,

Turpiter ut quævis illius arma cadant.

Caſtos obſervant thalamos, moresq; pudicos:

Hos penes officiij cura laborq; viget.

Impuras fugiunt flammas, moresq; nefandos:

Non hic officiij cura operoſa viget.

Noſtra gemunt mala, collachrimant, gaudentq; viciffim:

Cum cernunt noſtra dulce ſalutis opus.

Dogma DEi ſacram, ſacri verbiq; miniſtros

Servant: & cætus proſperitate pios.

Sunt Socij adverſis, Socij rebusq; ſecundis:

Dum faciunt homines quæ facienda ſibi.

Palmas ſubijciunt ne pes ledatur in arvis,

Per loca, dum durum, ſaxea, carpit iter.

Cernis ut ignota juvenum regione Thobiam.

Ducunt, & referunt ora videre Patris.

Ignibus aërijs jam nunc ardente Gomorra,

Caſta cohors Lothum ducit ab orbe pium.

Triste, licet, Solimæ conquassans mœnia, bellum
Zachariæ invadunt nulla pericla Lares.
Conjecto, Lybicos inter, Daniele, Leones
Illorum rabiem continuère feram.
Agnellos inter, veluti, sedet inclytus heros
Altisonum celebrans, pectore & ore, Deum.
Ardens ferventes vires non exerit ignis,
Tres socios flammans quando caminus habet.
Captivum duro solvunt de carcere Paulum,
Vincula nec Petri continuère pedes,
Sic sunt in medijs custodes sponte periclis:
Sic sanctis firmum robur opemq; ferunt.
Cælicola, proprijs, sic vallunt mœnia, castris
Sic peragunt forti fortia bella manu.
Mortales tanto sic nos in turbine servant,
Ne noceant homines, ne noceatq; Draco.
Corde tibi grates, ergò, REX summe feramus
Cælestes nobis quod facis esse Duces.
Et petimus sancta nos concomitare cohorte
Qui monstrant nobis per loca cuncta viam.
Comprime bellorum motus, pacemq; ministra:
Bello nulla salus: maxima pace salus.
Audi etiam gemitus, ô spes, o Anchora nostra:
Consilium & nobis suggere & Auxilium.
Hæc duo si dederis, etsi fremat omnis Avernus,
Nostra potest nullus frangere corda timor.
Sic lætas, læto promemus pectore, grates
Sic latum referent pectora nostra MÉL&.